SPRAWOZDANIE

Zajęcia: Matematyka Konkretna

Prowadzący: prof. dr hab. inż. Vasyl Martsenyuk

Laboratorium Nr 10	Rafał Klinowski
Data 12.12.2023	Informatyka
Temat: Rozkład w trybie	II stopień, stacjonarne,
dynamicznym	2 semestr, gr. a
Wariant 6	

1. Polecenie:

Ćwiczenie polegało na stworzeniu notatnika Jupyter w języku Python do zapoznania się z rozkładem dynamicznym (DMD) na podstawie podanych macierzy X i X'.

Wariant zadania: 6

2. Napisany program, uzyskane wyniki

Podczas realizacji laboratorium skorzystano z funkcji, obliczeń i parametrów zaproponowanych w instrukcji laboratoryjnej do laboratorium 10 – DMD.

Poniżej przedstawiona jest implementacja algorytmu DMD.

```
def DMD(X,Xprime,r):
    U,Sigma,VT = np.linalg.svd(X,full_matrices=0) # Step 1
    Ur = U[:,:r]
    Sigmar = np.diag(Sigma[:r])
    VTr = VT[:r,:]
    Atilde = np.linalg.solve(Sigmar.T,(Ur.T @ Xprime @ VTr.T).T).T # Step 2
    Lambda, W = np.linalg.eig(Atilde) # Step 3
    Lambda = np.diag(Lambda)

Phi = Xprime @ np.linalg.solve(Sigmar.T,VTr).T @ W # Step 4
    alphal = Sigmar @ VTr[:,0]
    b = np.linalg.solve(W @ Lambda,alphal)
    return Phi, Lambda, b
```

Następnie wczytano z pliku tekstowego CSV wartości X i Xprime, oraz przekonwertowano je na macierze. Konieczne było wczytanie danych w odpowiedni sposób, poprawnie oddzielając liczby po przecinku.

```
X = pd.read_table("War6_X.csv", delimiter=";", decimal=",")
Xprime = pd.read_table("War6_Xprime.csv", delimiter=";", decimal=",")
```

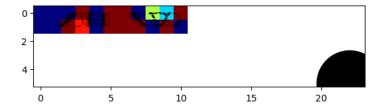
```
X = np.matrix(X)
Xprime = np.matrix(Xprime)
```

Dla tak wczytanych danych możliwe było wywołanie DMD.

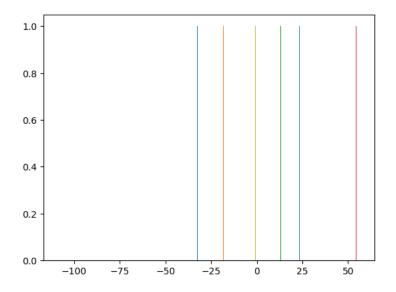
```
Phi, Lambda, b = DMD(X[:,:-1], Xprime[:,1:], 5)
print("Phi:", Phi)
print("Lambda: ", Lambda)
print("b:", b)
print("Phi shape:", Phi.shape)
                                  ]
       0.
                    +0.j
  0.
                                                    +0.j
       0.
                    +0.j
       0.
                                     67.9615023
                                                  +39.08470136j
                    +0.j
                                  ]
       0.
                    +0.j
  Γ
       0.
                    +0.j
                                      0.
                                                    +0.j
       0.
                    +0.j
                                      0.
                                                    +0.j
      67.9615023 -39.08470136j]]
 b: [[-1.27239745e+21-1.90662979e+04j]
  [ 9.51610605e+18+2.92253423e+19j]
  [ 9.51610605e+18-2.92253423e+19j]
  [-1.47827910e+20-2.52738254e+20j]
  [-1.47827910e+20+2.52738254e+20j]]
 Phi shape: (22, 5)
```

Rysunek 1. Fragment uzyskanych wyników.

Analogicznie do instrukcji laboratoryjnej utworzono wykresy.

Rysunek 2. Wykres cylindryczny dla uzyskanego Phi.

Rysunek 3. Wykres słupkowy dla Phi.

Wnioski:

- DMD, o ile jest dość proste w implementacji, jest dość skomplikowanym algorytmem, trudnym do zrozumienia w pełni, który umożliwia uzyskanie rozkładu dla pewnych danych (szeregu czasowego)
- Wykorzystane dane, ze względu na ich rozmiar, ciężko było przedstawić na wykresie – ponieważ w wyniku uzyskano macierz o rozmiarze 22x1, trudno było ją reprezentować jako macierz o większym rozmiarze (np. 199x449)

Repozytorium zawierające uzyskane wyniki wraz z niezbędnymi plikami: https://github.com/Stukeley/MatematykaKonkretna/tree/master/Lab10